

ماجرای عشق و عاشقی میدون

چرا ایرانی‌ها لاغر هستند؟

● **بوریا عالمی**: مردم فکر می‌کنند مسئولان به فکرشان نیستند که ما امروز ثابت می‌کنیم این‌طوری نیست. مسئولان با برنامه‌هایی که ترتیب داده‌اند، کاری کرده‌اند که مردم همیشه لاغر و سلامت بمانند. چطور؟
این‌طوری: مثلا شما داری خسته و کوفته پیاده می‌روی منزل، سر چهارراه دوتا ون ایستاده، چنان استرس می‌گیری که شش‌کیلو کم می‌کنی. یا داری با رفقا و خانواده می‌روی رستوران، وسط خیابان طوری مانع گذاشته‌اند که در مناطق جنگی هم این‌طوری حساس قضیه نیستند. هیچی خلاصه، شما همین که این وضع را می‌بینی، سه‌کیلو کم می‌کنی. بعد لرز لرزکنان رد می‌شوی و با یک حالت من‌بیرم‌مارونگ‌ندار توی چشم آنها نگاه می‌کنی (همین مرحله از تک‌تک سرنشینان اتومبیل دوکیلوگرم کم می‌کند) اگر ماشین شما را نگه دارند، دردم نفری چهارکیلو کم می‌کنید. اگر صندوق عقب را بزنند بالا، نفری نیم‌کیلو دیگر کم می‌کنید، اگر در داش‌بورد را باز کنند، نفری یک‌کیلو کم می‌کنید، اگر زیر صندلی را نگاه کنند که آخ‌آخ... نفری هفت‌کیلو کم می‌کنید. شاید شما بگویید اگر آدم ریگی به کش نداشته باشد استرس هم ندارد. نه عزیزم. طوری ماشین را می‌زنند کنار که شما به خودت شک کنی. یک‌بار مادر بزرگ ما در همین لحظات استرس‌زا، شیشه استیون و لاک‌پاک‌کن را از استرس قورت داد که گرفتار نشویم. یا شما تصور کنید روزنامه‌نگار هستید. اصولا روزنامه‌نگاری طوری است که روزانه ۹کیلو کم می‌کنی و هرگز جاق نمی‌شوی. خیلی از پزشکان تغذیه آدم‌های جاق را که هرگز لاغر نمی‌کنند، می‌فرستند تحریریه روزنامه «شرق» که دوماه کار کنند و لاغر شوند. روش‌های ماهانه هم داریم. این‌طوری که شما سر ماه‌به‌ماه یکهو می‌فهمی همه‌چیز گران شده یا کارفرما از کار بیرون‌ت کرده، این روش حتمی است و شما یکهو ۱۵کیلو کم می‌کنی. اگر روش‌های ماهانه هم جواب ندهد، روش‌های فصلی و سالانه وجود دارد که با سخنرانی دولتمردان، شهروندان چنان استرسی می‌گیرند که دردم ۲۰کیلو کم می‌کنند. اگر این روش هم جواب نداد، هر چهارسال یک‌بار دم انتخابات چنان می‌دوید که بیشتر از ۶۰کیلو کم می‌کنید. حالا با این اوصاف به نظر ما کسانی که غذا نمی‌خورند تا لاغر شوند واقعا قدر مسئولان را نمی‌دانند.

وصیت: سوфіا... من از وقتی عاشق تو شدم، اشتهاام باز شد، ولی از وقتی بابات تو را از من دور کرد - با اینکه عاشق دست‌پخت مامانم هستم - توانستم لب به غذا بزنم. عاشق گرسنه تو؛ میدون دوم

شرقروزنامه

www.sharghdaily.ir

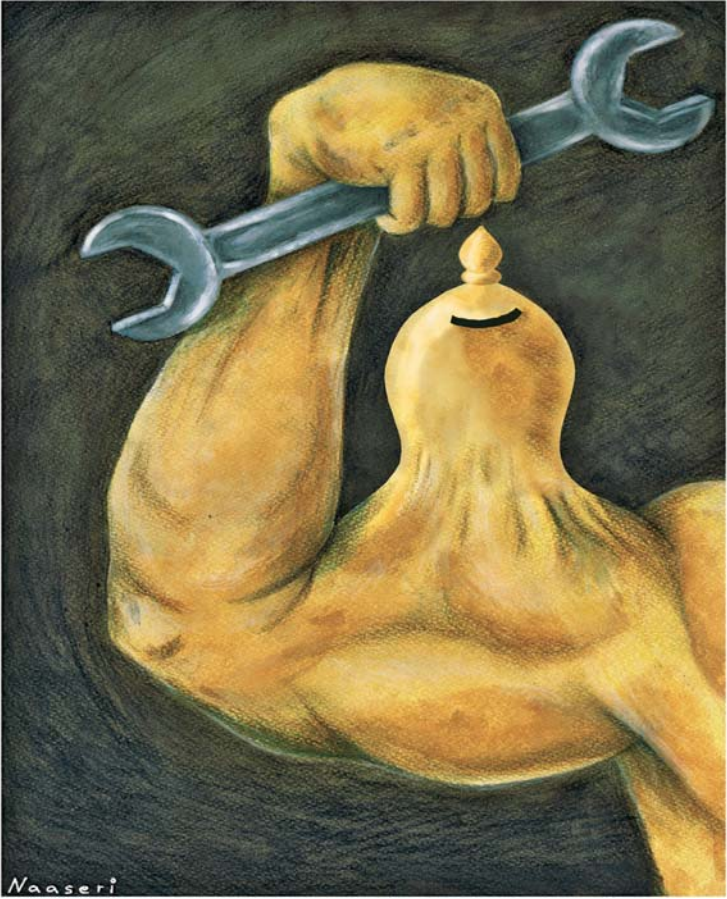
دوشنبه ۱۳ دی ۱۳۹۵ • ۳ ربیع‌الثانی ۱۴۳۸ • دوم ژانویه ۲۰۱۷ • سال چهاردهم • شماره ۲۷۶۶ • ۲۰ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۲:۰۸ • اذان مغرب ۱۷:۲۳ • اذان صبح فردا ۵:۴۵ • طلوع آفتاب ۷:۱۴

روزنفرها

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

عباس نامری

آینه‌های روبه‌رو

عرب سرخی: باید تربیت‌ها دموکراتیک شوند

● **با اعدام صدام حسین موجی از شادمانی** زودگذر عراق را دربر گرفت. اما بعدها همین کشور از نابسامانی‌های سیاسی که در اثر نبود قدرت حاکمیتی به وجود آمده بود رنج‌ها دید. آیا می‌توان براساس این گزاره، اعدام دیکتاتورها را شروع هرج‌ومرج و فشار بر مردم دانست؟ به نظر من وقتی دیکتاتوری مثل صدام از صحنه خارج می‌شود، ولی مشکل حل‌نشده باقی می‌ماند و هرج‌ومرج بر آن کشور حاکم می‌شود، می‌توان آن را بهترین نشانه‌ای دانست بر این موضوع که تا فرهنگ اصلاح نشود و تا تربیت‌ها دموکراتیک

پایان کار دیکتاتورهای خاورمیانه، کسانی که سال‌ها علیه مردم کشورهای همسایه و حتی مردم کشور خودشان و... رفتار می‌کردند، عموما با واکنش مثبت مردم روبه‌رو می‌شود. با فیض‌الله عرب‌سرخی، فعال سیاسی خیلی کوتاه این موضوع را بررسی کرده‌ایم.

● **آیا می‌توان سرنوشت صدام را نمونه‌ای تاریخی از سرنوشت دیکتاتورهای خاورمیانه دانست؟**

اگر منظور از «سرنوشت دیکتاتور»، همان پایان زندگی باشد، به نظر من تفاوتی میان حاکمان نیست: چراکه ممکن است زندگی یک حاکم مردمی و دموکرات هم با ترور یا حتی با اعدام به پایان برسد. بنابراین تفاوت میان سرنوشت حاکمان سیاسی، در میراثی است که از آنها به‌جا می‌ماند و قضایاتی که مردم و تاریخ درباره آنها می‌کنند. ازاین‌رو به نظر می‌رسد باید تفاوت یک دیکتاتور مثل صدام با یک رهبر مردمی مثل گاندی را در آثار به‌جامانده در اندیشه مردم کشورهایشان و مردم جهان ارزیابی و بررسی کرد.

اتفاق

میهمانان وزیر را چه کسی انتخاب کرد؟

محسن هاشمی

وزیر جدید فرهنگ و ارشاد اسلامی، دکتر صالحی‌امیری با برخی سینماگران و نه نمایندگان سینماگران (هیئت‌مدیره خانه سینما) دیدار کرد. او در این دیدار ظرفیت‌های فرهنگی، انسانی و اقتصادی سینما را برشمرده است. آن‌چنان که خبرگزاری ایستا منتشر کرده است، مطالبات دولت از سینماگران را دو چیز دانسته؛ نخست کمک به کاهش آسیب‌های اجتماعی و دیگری

تعمیق روابط خانوادگی.

صالحی‌امیری که پیش‌تر نقش معاون اجرایی دکتر حسن روحانی را در مرکز مطالعات استراتژیک داشت، به‌خوبی از تنگناها و گلوگاه‌های سینمای ایران آگاه است. گواه این ادعا برگزاری چهار سمینار مفضل در بررسی وضعیت سینمای ایران است، آن هم در دوران دولت دهم (که با اهالی خانه سینما) بر سر جنگ بود. اینکه صالحی‌امیری نخستین دیدار علنی‌شده خود با سینماگران را نه با هیئت‌مدیره خانه سینما بلکه آن‌چنان که ایستا گزارش کرده، با برخی سینماگران برگزار می‌کند، پیام روشنی دارد و حتما هیئت‌مدیره و مدیرعامل خانه سینما (که خود از دعوت‌شدگان انفرادی این نشست بوده)، باید آسیب‌شناسی و تدبیر کنند. بدون هیچ شک سینمای امروز ایران فرزند و بالیده انقلاب اسلامی است و اینکه فعالان سینما مانند فعالان دیگر کسب‌وکارها واجد نمایندگانی برای پیگیری مطالبات‌شان هستند، نیز بسیار واضح است. همچنین این نکته نیز آشکار شده که سینماگران در این سال‌ها بر دو چیز بیش از همه تأکید کرده‌اند؛ نخست امنیت شغلی که مؤلفه‌های آن در هفت گام و مرحله به وسیله خانه سینما به آگاهی مقامات و مسئولان دیروز و پریروز دولت و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی رسیده است و دیگری مشارکت مؤثر نمایندگان‌شان در مجامع تصمیم‌گیر و تصمیم‌سازی که بر کسب‌وکار آنان تأثیر دارد.

اگر مجاز باشم تعبیر علی معلم، منتقد و سردبیر نشریه سینمایی را اندکی تغییر دهم، مدیریت سینمایی دولت تدبیر و امید، اگر پلی ساخت، سدی هم نزد! اما این (نزدن سد) برای دولتی که روی‌کارآمدنش بر دوش اقبال نخبان هنر و از آن‌میان سینماگران بود، نعتیها کفایت نمی‌کند؛ بلکه موجب ریزش هم‌راhan و یاس‌آور است!

کوشش و مراقبت دائمی دکتر ایوبی، رئیس سازمان سینمایی کشور، برای جلب رضایت دلواپسان امروز و غوغاییان منتسب به اصولگرایان دیروز موجب شده تا کارکرد صنفی خانه سینما در تنظیم مقررات کسب‌وکار و تأمین امنیت شغلی سینماگران به‌طور کلی به فراموشی سپرده شود و از آن بدتر اشخاصی به عنوان سینماگر و نه نمایندگان اصناف به مهمانی کاری وزیر دعوت شوند. دکتر جحت‌الله ایوبی، به‌زودی مسندش را ترک خواهد کرد و چنانچه در مدت کوتاه باقی‌مانده در جهت ۱) مشارکت مؤثر اصناف در مجامع و مراکز تصمیم‌گیری، ۲) تغییر و اصلاح زیرساخت‌های پوسیده حقوقی سینمایی و ۳) تأمین امنیت شغلی سینماگران، اقدام عملی نکند؛ به عنوان دیپلماتی خوش سیما و منظر که مدتی را برای گذران معیشت و منزلت در وزارت فرهنگ و ارشاد بیتونه کرده بود، از او یاد خواهد شد.

یاد آر

بدرقه «پوران فرخزاد» با سروده‌های فروغ

تشییع پیکر این چهره فرهنگی می‌توان به اسدالله امرایی، فرهاد عابدینی، کامران ملکی، فرخنده حاجی‌زاده، حسن صفدری، مهری رحمانی، پوران کاوه، سیما مافیها، بهاره رضایی و مهری شاه‌حسینی اشاره کرد. پوران فرخزاد - خواهر فروغ فرخزاد - که نهم دی و در بیمارستان از دنیا رفت، متولد بهمن‌ماه سال ۱۳۱۲ بود.

از جمله آثار او می‌توان به «زن از کتیبه تا تاریخ» (دانشنامه زنان فرهنگ‌ساز ایران و جهان در دو جلد، «اوهام سرخ شقایق» (گزیده‌ای از اشعار زنان جهان،

«نیمه‌های ناتمام؛ سیری در شعر زنان از رابعه تا فروغ»، «زن شبانه موعود» (نشان زن در آثار سهراب سپهری)، «کسی که مثل هیچ‌کس نیست» درباره فروغ فرخزاد، مجموعه شعر «خوشبختی در خوردن سیب‌های سرخ»، مجموعه داستان «دیداری در پاییز»، مجموعه رباعی «جنگ مشوش»، داستان‌های بلند «در پس آینه» و «آتش و باد»، رمان «در انتهای آتش و آینه» و فرهنگ «کارنامی زنان کارای ایران از دیروز تا امروز» اشاره کرد.

همچنین پیرو تماس با امیر بخشایی، مسئول اطلاع‌رسانی مراسم بانو پوران فرخزاد، گفته شد مراسم ختم این بانوی گرامی، سه‌شنبه مورخ ۱۴ دی از ساعت ۱۲ تا ۱۵:۳۰ در محل مسجد الرضا، واقع در خیابان سهروردی، خیابان خرمشهر، خیابان عشق‌یار، میدان نیلوفر برگزار می‌شود.

به گفته بخشایی، درصورتی‌که خانواده پوران فرخزاد تصمیمی مبنی‌بر برپایی هرگونه مجلس دیگری به‌جز مراسم روز سه‌شنبه، برای بزرگداشت یا هر عنوان دیگری را داشته باشند، پس از هماهنگی‌های مربوطه اطلاع‌رسانی متعاقبا و از همین طریق اعلام خواهد شد.